

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 10 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 12 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa, tarkasteltuina yhdessä kyseisen direktiivin johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen kanssa, on tulkittava siten, että niissä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus sallia se, että tavaramerkin haltija, joka on menettänyt oikeutensa tavaramerkin rekisteröinnistä lasketun viiden vuoden määräajan päättyessä, koska se ei ole käyttänyt kyseistä tavaramerkkiä tosiasiallisesti asianomaisessa jäsenvaltiossa niitä tavaroita tai palveluja varten, joita varten tavaramerkki oli rekisteröity, säilyttää oikeutensa vaatia korvausta vahingosta, joka on aiheutunut siitä, että kolmas on käyttänyt ennen menettämisen voimaantulopäivää samankaltaista merkkiä samanlaisia tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten, mikä on aiheuttanut sekaannusta sen tavaramerkin kanssa.

(¹) EUVL C 436, 3.12.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 12.3.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Instrucción n. 4 de Badalona – Espanja) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on VW

(Asia C-659/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö rikosoikeuden alalla – Direktiivi 2013/48/EU – 3 artiklan 2 kohta – Oikeus käyttää avustajaa – Olosuhteet, joissa oikeus käyttää avustajaa on taattava – Oikeuteen saapumatta jättäminen – Poikkeukset oikeudesta käyttää avustajaa – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan)

(2020/C 215/15)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Instrucción n. 4 de Badalona

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

VW

Tuomiolauselma

Oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin 22.10.2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/48/EU ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohtaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, sellaisena kuin sitä on tulkittu kansallisessa oikeuskäytännössä, jonka mukaan oikeutta käyttää avustajaa voidaan rikosoikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyvaiheessa lykätä epäiltyä tai syytettyä vastaan annetun kansallisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoon saakka sen vuoksi, että epäilty tai syytetty ei ole noudattanut haasteessa annettua kehotusta saapua tutkintatuomarin kuultavaksi.

(¹) EUVL C 35, 28.1.2019.